04/06/2024

Слава храма Светог Јована Владимира – Патријарх Порфирије: Господ нас позива да живимо Јеванђељем (ФОТО/ВИДЕО)

У Јеванђељу јасно стоји да је грех, да је агресија, да је мржња нешто што не припада Јеванђељу, јасно стоји о томе ко је човек, јасно се дефинише шта је то породица, јасно се говори о томе ко су родитељи, ко су деца и какав њихов међусобни однос треба да буде. И много тога другог што свакодневно читамо у Јеванђељу Господ открива нама, позива нас да живимо тим да бисмо се спасили, али у исто време, упозорава нас да ће то значити да носимо крст, али да у исто време знамо да је то Крст Његов, рекао је Патријарх Порфирије у беседи, 4. јуна 2024. године.

Његова Светост Патријарх српски г. Порфирије началствовао је на светом евхаристијском сабрању на празник Светог мученика Јована Владимира, Кнеза српског, 4. јуна 2024. године у цркви посвећеној овом светитељу у насељу Медаковић.

Патријарху Порфирију саслуживали су: архимандрит Нектарије, главни секретар Светог Архијерејског Синода и архимандрит Пајсије, изабрани Епископ диоклијски, презвитери и ђакони, у молитвеном присуству верног

народа Божијег.

Обраћајући се сабранима беседом, Његова Светост је рекао да нам Господ доноси спасење. Дошао је да нас спасе, да нам дарује живот вечни, да овај живот на земљи учини смисленим, не да нас учини срећнима у смислу уживања у комфору и благодетима овог пролазног света, него да садржај комфорног живота, али и живота који није комфоран, да благодати овог света учини смисленим. Основно питање за свакога од нас није да ли смо срећни, него да ли наш живот има смисла, ако има смисла, онда смо испуњени, онда смо радосни, а онда имамо истинску и праву срећу.

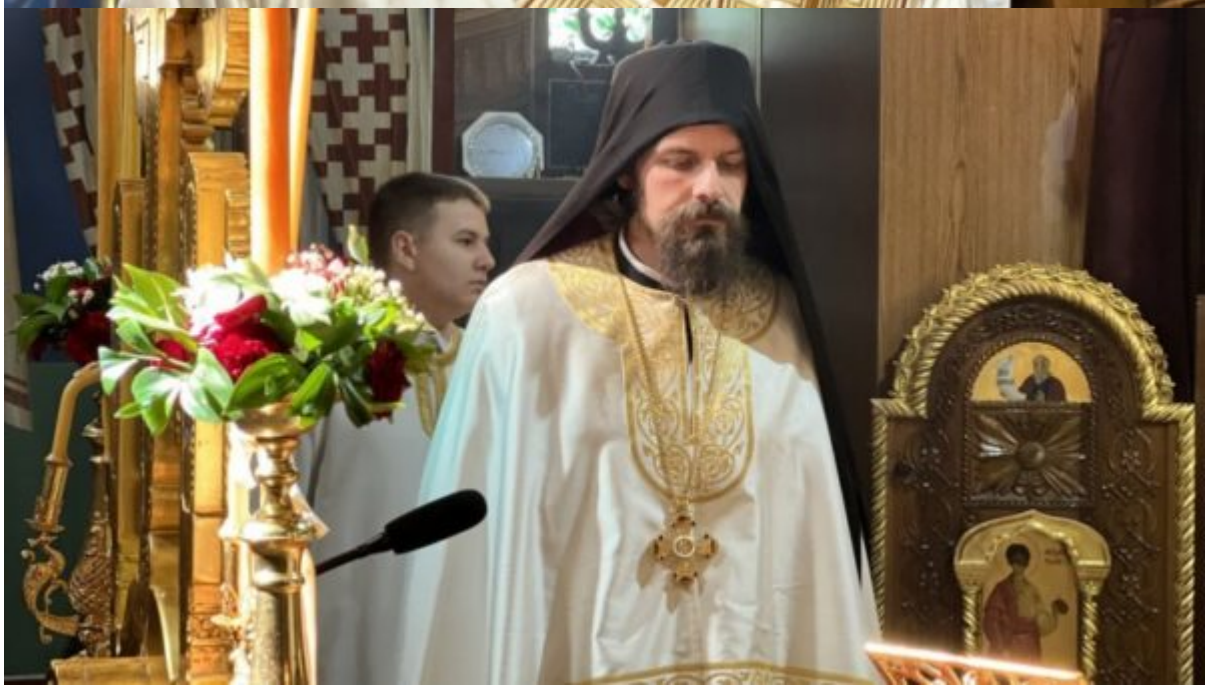
Тамо где је Господ, ту се јасно види како ствари стоје. И зато, свет не може да поднесе Христа, али и Његову Цркву, зато многи и међу нама и у нашем друштву, и у нашој држави, када их слушате, не можете да верујете, питате се зашто толики гнев, мржњу и агресију пројављују у односу на Цркву, у односу на нас који се молимо за њих, којим им не узвраћамо мером за мером, али који имамо обавезу да кажемо како ствари стоје, јер у Јеванђељу јасно стоји да је грех, да је агресија, да је мржња нешто што не припада Јеванђељу, јасно стоји о томе ко је човек, јасно се дефинише шта је то породица, јасно се говори о томе ко су родитељи, ко су деца и какав њихов међусобни однос треба да буде. И много тога другог што свакодневно читамо у Јеванђељу Господ открива нама, позива нас да живимо тим да бисмо се спасили, али у исто време, упозорава нас да ће то значити да носимо крст, али да у исто време знамо да је то Крст Његов, истакао је Патријарх српски.

Лепоти богослужења допринело је појање хора “Свети краљ Милутин”.

На крају свете Литургије, освештани су славски дарови поводом храмовне славе.

После свете Литургије, Патријарх Порфирије благословио је све присутне, а посебну пажњу посветио је најмлађим Светосавцима.

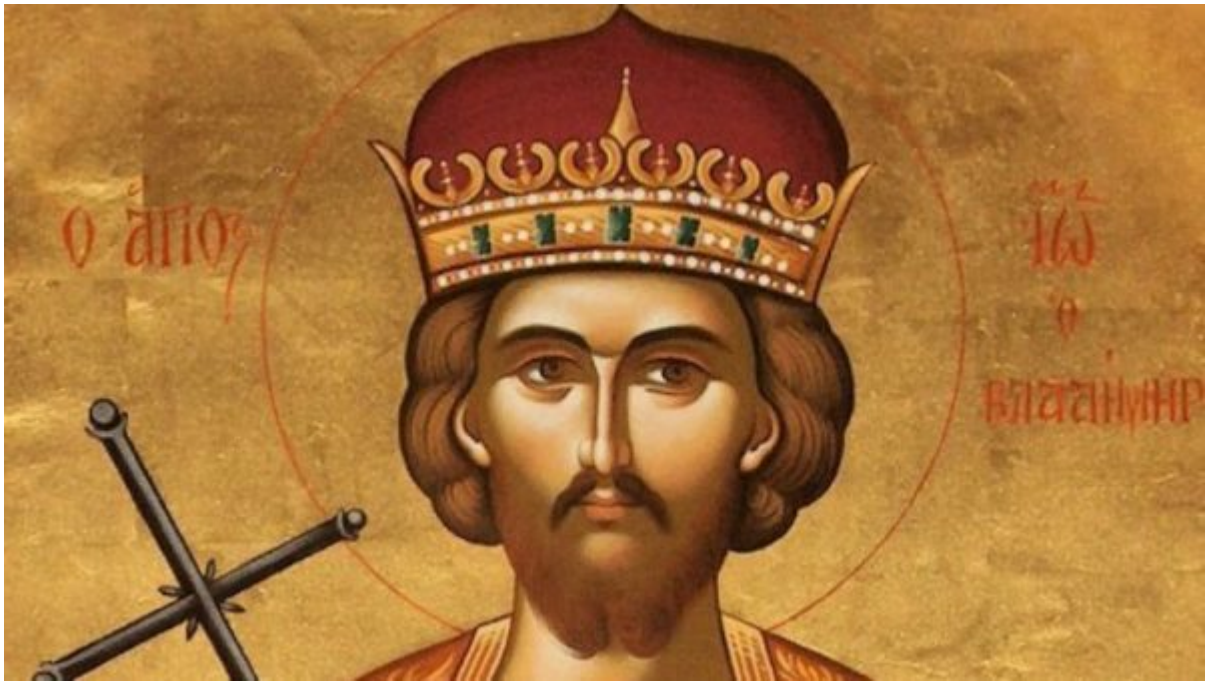

Свети мученик Јован Владимир, Кнез српски

Свети мученик Јован Владимир, беше од рода кнежевског из Захумља. Деда му се зваше Хвалимир, а отац Петрислав. Јован Владимир (990 – 1016) је од око 1000. до 1016. године био владар Дукље, најистакнутије српске кнежевине тог доба. Његова владавина се одвијала током дуготрајног рата између Византије и Самуиловог царства. Био је у савезништву са Византијом, што му није помогло да заштити своју земљу од цара Самуила, који је освојио Дукљу 1009/1010, а њега утамничио у Преспи, на југозападу данашње Македоније. Према Љетопису Попа Дукљанина, Самуилова кћерка Теодора Косара је завољевши заробљеног кнеза молила оца да је уда за њега. Самуило је дао Косару за жену Јовану Владимиру, а затим свог новог зета вратио на дукљански престо, давши му при том да као његов вазал влада и северним делом области Драча. Владимир је био познат као побожан, праведан и саосећајан владар. Владао је у миру, избегавши да се укључи у велики рат, који је кулминирао 1014. византијском победом над Самуилом. Самуило је недуго након тога преминуо, а на власт дође његов син Радомир. Но брат од стрица Радомиров, Владислав уби Радомира и поста владар 1015. године. И Јован Владимир би подмукло убијен 22. маја 1016. по наређењу Јована Владислава. Обезглављен је на превару испред једне цркве у Преспи. Јован Владимир је сахрањен у Преспи. Две или три године након сахране његове мошти су пренесене у Дукљу, а око 1215. у Драч, где су остале до 1381. Након тога су чуване у Манастиру Светог Јована Владимира код Елбасана све до 1995, када су пребачене у саборну цркву у Тирани, седиште Албанске православне цркве. Све до данашњег доба многи верници ходочасте до његових моштију, нарочито за његов празник. Реликвија везана

за Светог Јована Владимира је и крст који је он држао у рукама када су га погубили. Тај крст се вјековима чува у породици Андровић из Вељих Микулића код Бара. Сваке године на Тројичин дан износи се пред литијом на врх планине Румије. Свети Јован Владимир се сматра небеским заштитником града Бара. На иконама се обично представља као краљ у владарском руху са круном на глави, са својом одсеченом главом у левој, и крстом у десној руци. Недуго по смрти признат је за свеца и мученика, са празником 22. маја. Он је први српски светац.

tvhram.rs